

[Bertel Haarder]

gesystem? Jeg kan finde striber af artikler, hvori han har udtrykt, at det er utilfredsstillende, og hvad han ikke gør, det gør de lokale arbejdsformidlingschefer.

Op hvad med mesterlæren? Er det asocialt at foreslå, at man midlertidigt ekspanderer mesterlæren i stedet for EFG? Mesterlæren er jo lang, langt billigere i anlæg; der spares 50.000 kr. pr. elev i anlæg og 30.000–35.000 kr. pr. elev i drift for hver gang, vi erstatter en ny EFG-plads med en ny læreplads.

Jeg hørte finansministeren hviske, at det sparede der ikke noget ved. Kære finansminister, undersøg venligst den sag én gang till! Det er milliardbeløb, der smides ud til ingen nytte i disse år på det felt.

Op u-landshjælpen. Er det så slemt at holde Danmark fast på 0,7 pct. af nationalindkomsten? Det er der kun fire lande i verden, der er oppe på. Er det så asocialt at foreslå, at Danmark skal holde sig blandt de fire lande i verden der giver mest i u-landshjælp?

Jeg tror egentlig ikke, at finansministeren har sans for proportioner. Jeg tror virkelig, han burde drøfte disse ting noget mere med finansudvalget og med nogle af os, som har en sparevilje, i stedet for med folk i det dårlige miljø, han tydeligvis går rundt i i socialdemokratiets og regeringens kontorer.

Så nævner han hr. Brixtoftes ubestrideligt rigtige artikel, som handler om, at Danmark har fået en 13 pct.s konkurrenceforbedring. Hvem har nogen sindé benægtet det? Finansministeren kan deraf lære, at han kan regne med, at venstrepolitikere ikke farer med halve vinde.

Så siger han, at jeg ikke kan tage finansministerens økonomer til indtægt for noget. Ja men så vil jeg da godt citere fra side 42 i finansredegørelsen, hvor der står:

»Det er derfor fortsat nødvendigt at afdæmpe det private og offentlige forbrug« – undskyld, men jeg kan ikke se, at det offentlige forbrug afdæmpes overhovedet – »samtidig med, at der sikres et bedre grundlag for erhvervenes produktion og beskæftigelse. Nøglen, der i de kommende år kan bringe økonomien ind i en god cirkel med højere økonomisk vækst og fortsat reduktion af balanceproblemerne, er stigende erhvervsinvesteringer, høj produktivitet og dermed varig og stabil fremgang i produktion og beskæftigelse.«

Det er fra ord til andet, hvad venstre ønsker og foreslår, og sagen er jo, at vi lever op til disse ord, finansministeren ikke.

Palle Simonsen (KF):

Man må nok desværre konstatere, at heller ikke debatten i dag har bragt os meget lægere.

Finansministeren siger, at besparelser, som bliver foreslået fra vor side, vil bidrage til en betydelig forøgelse af ledigheden. Det er jo ikke korrekt. Som jeg gav udtryk for i mit første indlæg, er der tale om en bedre styring af de offentlige udgifter, altså først og fremmest af væksten, der er tale om ændring af indkomstoverførslerne, og der er tale om at bryde med gratisprincippet.

Det, som finansministeren ikke har givet noget svar på i dag, er, hvordan han vil dæmme op for den årlige vækst på omkring 25.000 nye ansatte i den offentlige sektor. Jeg går ud fra, at finansministeren kan være enig i, at vi ikke løser vore beskæftigelsesproblemer ved at ansætte stadig flere i den offentlige sektor. Finansministeren og regeringen som helhed taler jo meget om, at der skal en større produktion til i den private sektor for at løse vore problemer, så jeg går ud fra, at vi kan blive enige om, at vi ikke klarer disse ting ved at ansætte stadig flere i det offentlige. Derfor synes jeg nok, at det, som vi stadig væk mangler svar på, er, hvordan finansministeren vil dæmme op for den betydelige vækst, som der er tale om.

Vi har nu også fået konstateret i dag, at regeringen i virkeligheden ikke har andre bud på besparelser i det finanslovsforslag, der foreligger, end de 200 mill. kr. på budgetreguleringskontoen, som i virkeligheden er sparemål fra sidste år, der ikke er opfyldt; sådan må jeg forstå finansministerens svar før. Det er i virkeligheden det eneste bud. Når hr. Camre siger, at man i socialdemokratiet naturligvis ser med stor bekymring på udviklingen i de offentlige udgifter, er det uforståeligt, at der ikke kommer ét eneste konkret svar fra regeringen på, hvordan man skal komme videre.

Når finansministeren siger, at vi er allergiske over for sociale hensyn, er det jo udtryk for den samme demagogiske form, som statsministeren anvendte i går. Jeg synes, det er sagt til bevidstløshed efterhånden, at det dre-